

בס"ד י' תשרי ה'תשפ"ה
 הדלקת נרות - 17: 53
 צאת השבת - 18: 43
 רבנו תם - 19: 22
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שְׁנֵה עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ - עלון מס' 1227
 @ **סיום הצום** בשעה 18:43
 @ במוצאי כיפור - "ברכת הלבנה"
 @ לא אומרים תחנון מ-יא' תשרי עד ב' בחשוון.
 @ יום חמישי חג הסוכות.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 20:30

יום כיפורים חג הסוכות

קריאה בתורה: "אחרי מות"
 מפטירין: "ואמר סולו סולו"
 הפטרת מנחה: ספר יונה.
 עלון "אברהם יגל" הבא,
 יודפס בע"ה בפרשת "נח"

הנענועים בכלוב
 בזמן קריאת ההלל, אנו מנענעים את הלולב באמירת "אנא ה' הושיעה נא", אך איננו מנענעים את הלולב בשעה שאנו אומרים "אנא ה' הצליחה נא".
 ונראה לומר בפשטות, שכאשר אדם נמצא במצב שבו הוא **זקוק לישועה** - עליו לבקש רחמי שמים, וכדוע, נענוע הלולב גורם לרחמי שמים. אך בשעה שאדם נמצא במצב של **הצלחה** - עליו להיות **שמח בחלקו**, ולא ללטוש עיניים לכיוונים אחרים, ולומר שאולי יש אנשים שנמצאים במצב יותר טוב משלו, ולכן **במצב של הצלחה - אין צריך לבקש רחמי שמים שמצבו יהיה טוב יותר**, ולכן הוא אינו מנענע את הלולב, הגורם לרחמי שמים.
"ולקחתם לכם פרי עץ הדר ... ושמחתם".
 חז"ל הרחיבו ואמרו שארבעת המינים תפקידם אינו רק **לשמחה** אלא גם **לחינוך העם**.
 את אברי האדם ניתן לחלק לג' קבוצות עיקריות:
 א. **כלי המחשבה** - כליות, לב, מוח, כשהמרכז הוא הלב.
 ב. **כלי הדיבור** - חך, גרון, שיניים, לשון, פה, כשהפה מרכזי.
 ג. **כלי המעשה** - ידיים, רגליים, וכל האיברים המתנועעים, כשהמרכז הוא חוט השדרה.
"ושמחת בהגך והיית אך שמח".
 המוקד של השמחה היה **במקדש**, כפי שכותב הרמב"ם (הל' לולב ט: ב). "אף על פי שכל המועדות מצווה לשמח בהן, בחג הסוכות היה במקדש יש **שמחה יתרה**, והיא שמחת בית השואבה שהשתתפו בה גדולי ישראל, וראשי הישיבות והסנהדרין והחסידים והזקנים ואנשי המעשה... ו"כל העם באים לראות ולשמוע"
"מימינו איש דת למי" (לג-ב)
 היכן מצינו רמז לתלמוד בתורה שבכתב? שכתוב: **"דת למי" = אלה אותיות "תלמוד"**. מיד עם נתינתה של התורה בימינו של הקב"ה ניתן לישראל גם התלמוד... (מקור ברוד).

"אבינו מלכנו בטל מחשבות שונאין... הפך עזת אייבינו"
 שני מיני תשובה יש: **תשובה מיראה ותשובה מאהבה**.
 התשובה מיראה אינה תשובה שלימה. רק כאשר עושה האדם תשובה מאהבה, נחשבת תשובתו לתשובה שלימה. על כן אנו מבקשים: "החזירנו בתשובה שלימה" - שהשי"ת יעורר אותנו לאהבתו, כדי שנישג את התשובה השלימה **תשובה מאהבה, ואז יהיה זה לפניך**.
"דרשו ה' בהימצאו"
 אימתי הוא מצוי? בזמן שישראל עושים תשובה - מצוי להם, שנאמר (דברים ד, כט): "וביקשתם משם את ה' אלוהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך".
"המיישה עינינו ביום הכיפורים"
 יום הכיפורים אסור בכל הנאה ותענוג. חכמינו מנו חמישה עינויים: יענוי מאכלים, ומשתייה, ומסיכת הגוף או רחיצה, יענוי מנעילת נעל של עור, ופרישה מן האשה.
 חמישה עינויים הם כנגד:

- חמשה חומשי תורה**, כדי לקבלם עליו ואת המצוות הכתובות בהם, ללא מסכים של הנאות הגוף.
- חמשה חושים שבאדם** שהאדם מקיים בהם מצוות או חלילה עבירות.
- חמש פעמים "נפש"** שכתוב בפרשת יום הכיפורים.
- חמש טבילות** שטבל כוהן גדול ביום הכיפורים.
- חמש תפילות**: ערבית, שחרית, מוסף, מנחה ונעילה.

"תשובה ותפילה וצדקה..."
תשובה - עיקרה חשבון האדם עם עצמו להכניע את לבבו.
תפילה - עיקרה תפילה שלב אל הקב"ה.
צדקה - עיקרה כמובן בעשיית חסד עם הזולת. (הרב מאיר גרוזמן)
"כל האוכל ושותה בתשיעי מועלה עליו הכתוב כאילו מתענה תשיעי ועשירי"
 מזכה אותנו בורא עולם לתקן את שני הימים עבור כל האכילה והשתיה שנאסרו עלינו במשך השנה האחרונה וברמזו על תיקון של כח הדיבור שבפה. (שלמה אלביליה הי"ו)
"ברכת הבנים"

פִּנְת הַיָּבֵיבִים וְהַפְתָּגִים
חושב בְּכֶשֶׁרִים = חושב שְׁמִי שֶׁהוּ הַתְּנַהֵג שְׁלֵא כְּהַלְכָה, אֲךָ מִתְבָּרֵר שְׁטָעָה.
דוגמה: מנהל בית-הספר חָשַׁד בְּכֶשֶׁרִים בְּזִמְן שֶׁהָאִשִּׁים אֵת יוֹבֵל בִּידֵי אֲבָנִים.
מקור: כָּל הַחֹשֶׁד בְּכֶשֶׁרִים לֹקֵה בְּגוֹפוֹ [יוֹמָא דְּף יט, עמוד ב].

מנהג בכל עדות ישראל שהאב מברך את צאצאיו בברכת "יברכך ה' וישמרך...", בכל ליל שבת ובפרט בליל יום כיפור, קודם צאתו לביה"כ.
 הנימוק שבימות השבוע לעיתים ההורים "מקללים" את בניהם מרוב כעס, ובשבת, בעת שמחה, מבטלים הם את הקללות ע"י הברכות. שעה זו, כשלא ניתנת לשטן הרשות לקטרג, היא שעת הכושר. רבים נוהגים כיעקב בעת ברכתו למנשה ולאפרים, להניח את ידהם על ראש הבנים.

הסירו ממשול מדוך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת", "חידושי", "דרשו": <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות יום כפורים

א. ימים אלו צריך אדם לשוב בתשובה שלמה דהיינו שיעזוב חטאו ויחליט בלבו לבל יעשהו עוד ויתנחם בחרטה גמורה על מה שעבר עד שיעיד עליו יודע תעלומות שלא ישוב לזה החטא לעולם. (רמב"ם פ"ב מהלכות תשובה)

ב. עבירות שבין אדם לחבירו אין יוה"כ מכפר עד שירצה את חבירו דהיינו הגזול יחזיר את הגזילה. ואע"פ שהחזיר צריך לרצותו ולפייסו עד שימחלו לו. ואסור לאדם להיות אכזרי ולא למחול אלא צריך להיות נוח לרצות. שבמידה שאדם מודד כך מודדים לו. **אדם שמחול לחבירו, כך משמים ימחלו לו.**

ג. חובה קדושה על כל אדם לבקש מחילה בערב יוה"כ מפני מאביו ומאימו, על כל מה שחטא ופגע בכבודם, ומי שאינו עושה כן, נקרא חוטא. מכל מקום אם הבן לא עושה כן, ימחלו לו בלבם, ויאמרו בפיהם בפרוש שמחלו לו על כל מה שחטא כנגדם, והבעל והאשה ימחלו זה לזה על כל אשר חטאו אחד כלפי השני במשך השנה.

ד. בסעודה המפסקת יש לטבול את הפת בסוכר כשמברך "המוציא", ומכל מקום נכון להביא גם מלח.

ה. אם זה שחטא כנגדו אינו מתפייס בראשונה למחול לו, יחזור וילך פעם שניה ושלישית ובכל פעם יקח עמו ג' אנשים. ואם אינו מתפייס בג' פעמים אינו זקוק לו. אבל אם הוא רבו, אפילו אינו רבו מובהק, אלא ששמע ממנו דברי תורה, צריך ללכת אצלו אפילו אף פעמים עד שיתפייס.

ו. טוב ונכון שהחזן יכריז בליל יוה"כ בבית הכנסת קודם כל נדרי "רבותי תמחלו זה לזה", והקהל עונים "מחלנו".

ז. תיקון חכמים לברך ברכת "שהחיינו" בליל יום הכפורים. ונהגו שהזוכה בספר תורה של "כל נדרי" מברך "שהחיינו" בקול רם, ומוציא את הקהל ידי חובה. ויודיע לצבור שמכוון להוציאם ידי חובה בברכתו, ושגם הם יכוונו לצאת. (ויזהרו שלא לענות "ברוך הוא וברוך שמו", אלא יענו רק "אמן").

ח. יש לפרוס מפה על השולחן כמו בשבת משום שיוה"כ נקרא "שבת שבתון" ונתונים עליה ספרים, ויש "לבצוע" מהספרים דהיינו ללמוד בהם ביוה"כ.

ט. ביוה"כ אומרים "ברוך, שם כבוד מלכותו לעולם ועד", בקול רם. ויפסיק בן תיבת "ברוך", לתיבות "שם כבוד מלכותו".

י. מצוה לברך על ריח טוב של מיני בשמים ביום הכיפורים כדי להשלים מאה ברכות. ויכול לברך עליהם כמה פעמים ביום לאחר שיהיה לו היסח הדעת.

יא. אדם שקם בבוקר משנתו נוטל ידיו ג' פעמים ומברך על נטילת ידים ונטילה זו, עד סוף קשרי אצבעותיו. וכן כשנכנס לבית הכסא יטול עד סוף קשרי אצבעותיו. אבל כהנים העולים לדוכן יטלו ידיהם נטילה גמורה עד סוף פרק הזרוע.

יב. קטן פחות מגיל תשע אינו מתענה כלל אף תענית שעות וקטן מגיל תשע ומעלה מתענה תענית שעות כגון אם רגיל לאכול בשעה שמונה בבוקר מאכילים אותו בשעה תשע או עשר. וצריכים החורים לשים לב לזה שלא יכנס לידי סכנה. ונער שהשלים י"ב שנה או נערה שהשלמה י"א שנה יתענו עד חצות היום ולא יותר.

יג. בתפילת המנחה מתעטפים בציצית ומברכים עליה.

יד. זמן תפילת נעילה הוא חצי שעה קודם שקיעה באופן שהשי"צ יסיים את החזרה סמוך לשקיעה כדי שישפיק לסיים את ברכת הכהנים לפני השקיעה. ובדיעבד אם לא הספיק השי"צ להגיע לברכת כהנים עד ששקעה החמה מותר לכהנים לישא פניהם בתוך בין המשותות תוך י"ג דקות וחצי.

טו. בהבדלה במוציא יוה"כ מברכים על הכוס ואין מברכים "בורא מאורי האש" אלא על נר ששבת דהיינו שהיה דולק מערב יוה"כ עד מוצאי יוה"כ ואין מברכים על הבשמים אף בשנה שחל יוה"כ בשבת. וטוב שיביאו בשמים לאחר ההבדלה ויברך עליהם.

בגדי לבן :

נוהגים ללבוש בגדי לבן, דוגמת מלאכי השרת. המנהג בתפוצות ישראל להתפלל בטלית בליל יום הכיפורים. מתעטפים מבעוד יום כדי לברך על העטיפה. משום שאין מברכים על העטיפה בלילה, שאין מצוות ציצית נוהגת בלילה.

כל נדרי :

פותחים ארון הקודש, ומוציאים ספרי תורה, מניחים על התיבה. אומרים את הנוסח שלש פעמים, כדרך שהחכם מתיר את הנדר.

נהגו לומר "כל נדרי" עם כניסת יום הכיפורים, משום שיום זה הוא יום תשובה, סליחה ומחילה וצריך האדם להיטהר מעוונותיו ביום זה, ואם נדר, חייב לקיים את הנדר, ואין יום הכיפורים מכפר או פוטר אותו מן הנדר. ואם נדר ושכח לקיים - אין לו כפרה, אלא, התרת הנדר.

וחששו ביותר לעוון נדרים, שהוא חמור מאוד ועונשו מרובה. ההחמירה התורה בחטאים בדיבור, יותר מחטאים במעשה.

הפטרת יונה :

רד"ק שואל מדוע נבואת יונה נאמרה בלשון הקודש והלא נאמרה על נינוה שהיתה מאומות העולם? ותשובתו: לתת מוסר לעם ישראל שיש תשובה בעולם לגויים, וקל וחומר לישראל. יונה לא רוצה שיחזרו בתשובה. יונה ברח לחוץ לארץ כי לא אין נבואה, ולא בורח מה' "כי מלא כל הארץ כבודו". בסוף הספר מסיים יונה "כי ידעתי כי אתה אל חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ונתם על הרעה" בתפילה ובאמונה ש"ה' אל רחום וחנון" ויחתום אותו לחיים טובים ולשלום.

מצות הלכות סוכה

א. הסוכה צריכה להיעשות משלש דפנות וסכך. הדפנות שהם כותלי הסוכה ומחיצותיה, אפשר לעשותם מכל דבר העומד בפני הרוח, למעט סדינים וכדומה שאינם כשרים לדפנות, שהרי רוח מצויה מנדנדת אותם, וכל מחיצה שהולכת ובאה ברוח מצויה, אפילו פחות משלשה טפחים, אינה מחיצה.

ב. אין לסמוך את הסכך ולהעמידו בדבר שאין גידולו מן הקרקע, כגון צינורות של ברזל או רשת, ולא בדבר הראוי לקבל טומאה כגון כלי עץ וכיוצא. ויש מכשירים בדיעבד.

ג. שרשראות שנעשים מניירות צבעוניים או מניילון, יש ליתנם אל בפינות או בתוך ארבעה טפחים לסכך. מלבד מנורה שמתיר לשלשה יותר מדי טפחים מן הסכך, מפני חשש דליקה, אך יזהר שלא יאכל ולא יישן תחתיה.

ד. מצות עשה מן התורה לאכול כזית פת בסוכה בלילה הראשון של חג הסוכות. וצריך לכוון קודם אכילתו, שמקיים בזה מצות "עשה מן התורה לישב בסוכה", וזכר ליציאת מצרים וכן זכר לענני הכבוד שהקיף הקדוש ברוך הוא את ישראל בצאתם מצרים, לבל יכס שרב ושמם.

ה. נכון יותר שיברך ברכת "לישב בסוכה" תחילה, ואחר כך יברך ברכת "המוציא". ויש נוהגים לברך קודם ברכת "המוציא", ואחר כך ברכת "לישב בסוכה". ובכל מקום יעשו כמנהגם. ואם שכח לברך "לישב בסוכה" בתחילת הסעודה, רשאי לברך כל זמן שלא סיים סעודתו.

"אזכרת נשמות ביום כיפור"

"באחת מהטיסות שלי, משך את תשומת ליבי איש שישב משמאלי. הוא היה אוכל קציצת בשר לא כשרה. על מעטפת הארוחה שלו היה מופיע שמו "מר ווינשטיין", מה שהעיד על זהותו היהודית. חיכיתי שיסיים לאכול ואז פניתי אליו: "סלח לי אדוני, אני לא מתכוון להיות חוצפן או לפגוע בך, אבל אפשר לשאול אותך שאלה?"

"בטח" הוא ענה. ואני שאלתי אותו: "אתה יודע שאתה יכול לבחור בארוחה כשרה בטיסה הזו?"

הוא נעץ בי את מבטו וענה: "אני לא אוכל כשר".

"כשרות בעיניך לא מצווה חשובה?" "לא" הוא השיב, "אני לא אוכל כשר, בחרתי בזה מכיוון שהקב"ה ציווה זאת, וכל דבר שהקב"ה אומר, אני עושה בדיוק ההפך".

נדהמתי לשמוע את השנאה שבקולו ועוד יותר נדהמתי כשראיתי חריטה של מספר על זרועו כשהפשיל את שרוליו. "אתה רוצה לדעת למה?" שאל אותי. הנהנתי לו בראשי, והוא המשיך... "זה היה הבן שלי", הוא אמר, "במהלך זמן שהייתי במחנה הריכוז הייתה לי רק שאיפה אחת, לראות את בן שלי "כתריאל מנחם" משתחרר מהמחנה. אמא שלו כבר מזמן הלכה לעולמה וכן האחים והאחיות שלו, אבל אני והוא שרדנו, נשארנו שנינו לבד. יום אחד, כל האסירים כונסו למסדר. במקום היו מספר דלתות סודיות לכניסה לשטח בו מבצעים תליה מרוכזת של האנשים. הייתה זו תחושת אימים, בני אחזו בי בחזקה כזו שכמעט ונעצרה זרימת הדם בעורקיי. כולנו התחלנו לרוץ

בבהלה כדי לברוח מקו האש. לפתע בני נעלם לי במהלך הבלאגן שנוצר ומאז לא ראיתי אותו. עבור זמן, סיפורי חבריי מהמחנה, שראו חייל שאחזו בבני וירה בו".

זה הסיפור שלי סיים כשהוא מנגב את דמעותיו.

המשיך בכעס: "הקב"ה אומר להביא ילדים, אני הבאתי ונלקחו ממני כולם. אז עכשיו כל מה שהקב"ה מצווה לעשות, אני עושה בדיוק ההפך. הוא מצווה לאכול אוכל כשר - ואני אוכל טרף, הוא אומר לשמור שבת - אני נוסע ברכב והולך לעבודה, אני לא מעוניין לשמור אף אחת מהמצוות".

נדהמתי לשמוע את סיפורו, לא יכולתי לומר מילה אחת. אחר כך במהלך שש שעות הטיסה שנתורו, שררה דממה מוחלטת בינינו. נחתנו ביוסטון וכל אחד הלך לדרום. חלו כ- 4 שנים ויום הכיפורים הגיע, ולתפילת

היום הקדוש הצטרפתי לבית כנסת בשכונת פלורנטיין. יצאתי החוצה לנשום אוויר, ועיניי הבחינו בדבר מוזר ביותר. איש זקן יושב על הספסל בשדרה ומעשן.

הייתי בהלם! פתאום זיהיתי את האיש שהיה לא פחות ולא יותר "מר ווינשטיין" האיש מהמטוס.

הבנתי שנתנו לי הזדמנות נוספת מהשמיים. חשבתי בליבי, שבודאי קיימת סיבה חשובה מדוע אני נפגש איתו שוב ודווקא ביום הקדוש ביותר בשנה".

ניגשתי אליו: "הנה שוב אנו נפגשים. מצחיק אך החיים מפגישים בין אנשים והם מנסים לחשוב מה הסיבה או המסר המסתתרת בכך. אני בטוח שאתה יודע שיום כיפור היום. בבית הכנסת עומדים לקיים טקס "יזכור" (זיכרון שמות הנפטרים).

בוא איתי ונזכיר את שם בנך האהוב שמת על קידוש ה'. זאת יכולה להיות אולי ההזדמנות היחידה שלך להזכיר את שם בנך. אתה לא חושב שהגיע הזמן להזכיר את

נשמתו בשמיים ביום הקדוש הזה?"

דמעות מילאו את עיניו.

חיבקתי אותו והחזקתי את ידו, והובלתי אותו לתוך בית הכנסת לעמדת החזן.

ניגשנו אליו וביקשנו יחד לעשות "השכבה" מיוחדת לבנו של מר ווינשטיין.

החזן הסכים, ומר ווינשטיין בדמעות ובקול חלוש נשען על גב החזן ולחש באוזנו את שם בנו: "כתריאל מנחם בן יחזקאל סרגה".

לפתע הפכו פניו של החזן לבנות כסיד.

טיפות זיעה עלו במצחו, ועיניו כאילו יצאו מחוריהן, הוא הסתובב לאיש שעמד לצידו וזעק בקול חנוק ומלא דמעות... אבא !!! אבא !!! ואז התעלף.

סליחה באיחור

הם היו חברים טובים, פעם... פעם... הוא ניסה להיזכר מתי. מים רבים עברו מאז בנהר השכונתי, זה בטוח. הוא נזכר כשהם הכירו, ביום הראשון בפנימייה. היה לו חיך משגע, והוא ידע לו לסחוב את הדברים. "אתה לא נוגע במזוודות, אתה שומע?" אמר לו בחיך. הוא היה קטנצייק, וחברו היה כזה גברתן. הם דברו בלילה, בחצר, על המטרות שלהם בחיים, ולראשונה מצא אדם שבאמת הבין אותו, והתמלא בתחושה של אושר.

היו אלה ימים יפים... אבל מים רבים עברו מאז, והמוון דברים מלוכלכים ביחד איתם, מרביתם באשמתו. עכשיו הם כבר לא נקראים חברים. הם אפילו נקראים... יריבים.

הוא לא רצה להתוודות אבל הוא התגעגע, אהו התגעגע. פעם נסע עד לדרום, ועמד מול דלת ביתו במטרה לבקש סליחה. הוא בא לנקוש, ונעצר. בא לנקוש, ונעצר. אנשים עושים כל-כך הרבה טעויות בחייהם, והדבר המינימאלי שנדרש מהם הוא להתנצל. הוא מעולם לא ידע שזה כל-כך קשה, זה הכריח אותו להתוודע לכישלון שלו, ולהודות כמה הוא היה מושחת. לבסוף הסתובב וחזר בחזרה לעירו בסניעה דוממת, כשהוא נוהג מאחורי מכונית שהיכירה לו, "חבר, אתה חסר". הוא תהה עד מתי ימשך משחק הכבוד הטיפשי הזה, ולמה, לכל הרוחות, הוא עדיין משתתף בו.

יום אחד החליט שדי, זהו, הגיע הזמן להפסיק. ולראשונה בחייו באמת נקש בדלת.

אישה צעירה פתחה לו את הדלת ושאלה לשמו.

הוא אמר לה את שמו. "בעלי השאיר לך פתק", אמרה. הוא פתח אותו: "חבר יקר, דע לך כי למרות הריב בנינו - מעולם לא חדלתי מלאהוב אותך, אבל רציתי שאתה תהיה זה שיעשה את הצעד הראשון, שתכיר בטעותך... הייתי אידיוט. וכשבאת פעם קודמת, ראיתי אותך מבעד לחלון, התפללתי שתקיש ולא תקשת".

"כשהסתובבת, רציתי לצרוח ולא הייתי מסוגל. הייתי קפוא. ואתה הלכת לך, משאיר חלל בלבבי".

"אם אתה קורא מכתב זה, סימן הוא שהגעת שוב, רציתי רק שתדע כי סלחתי".

"מתי בעלך חוזר?", הוא שאל אותה, "אני אחכה".

"בעלי?", היא גיחכה גיחוך מריר כזה, בלתי ברור. "בעלי נפטר. הפתק היה בצוואתו".

הזמן לסלוח הוא עכשיו, לא בגלל או עבור האחר.

הראשון לסלוח הוא החזק ביותר, הראשון להתנצל הוא האמיץ ביותר...

אבינו מלכנו, קבל ברחמים וברצון את תפילתנו

מה בין רחמים לרצון? המגיד מראצקי צ"ל הבהיר זאת בדרך משל: אדם מצא אסופי ברחוב, תינוק מושלך באשפתות. הוא ריחם עליו והביאו לביתו, האכילו והשקהו, וגידלו כבן. הוא שכר לו מלמדים, ואז התגלה כי הילד ניחן בכלשרונות נעלים, מובן שאביו אמצו והיה שבע רצון, וישמח על אימוצו. בתחילה אימצו מתוך רחמים, ועתה, מתוך רצון, אף אנו התכנסנו ובאנו לבית ה' מתוך חרדה ודאגה לנפשנו ולעתידנו. נוכחנו לדעת שאנו מְלֵאֵי עוון, שאיננו זכאים וראויים לשפע המושפע עלינו, ומה זכותנו לזעוק אל המלך? אינו לנו אלא נטושת לעורר את רחמיו. תפילה כזאת, שאינה נובעת אלא מתוך חרדה לגורלה, כאשר אנו באים בידים ריקות, אינה יכולה להיענות אלא מתוך רחמים. אבל עזה תקוותנו, שמתוך כך נבוא לערוך חשבון נפש פן ונוקב, ונחליט באמת ובתמים לשפר דרך ולהיטיב את מעשינו.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

חינוך ביתי המתאים ליום כיפור

חינוך הוא מזון לנשמה, יום כיפור יום סליחה וכפרה, היום הקדוש ביותר ביהדות. מה לא לעשות: לא לרכל על אופנים מנהג שראוי שיעלם, לא לעלות על גלגולות, לא ללידת אבנים, לא לאכול ולשתות בפומבי, לא להרעיש ולא להפריע. האב יושב את ילדיו לידו בבית הכנסת ויחנכם להתפלל כראוי. צריך ללמדם לכבד את האנשים שצמים, להיות שקטים, לקרוא, לשוחח בנועם וכמוהו לבקש סליחה מכל מי שפגעו בו. בקשת הסליחה מטרתה לחזור אל הלב של הנפגע.

רפואה שלמה

ליעקב אהרני: בן זליכה חקבי"ה ישלח מזון ומרפא לרמי"ח אבריו ושסי"ה גידיו. יחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות עם רעייתו דינה

סרכות ואיחולים ליריב יג"ל

התולדת הַבֵּן נ"י יהי רצון שיעלה במעלות הגוהרה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים. ונחת ושלווה לשמעון וכוכי ישראל והאברהם ואלנה גלם. הברית בעי"ה ביום כיפור בשעה 13:30 בבית הכנסת "אחדות ישראל", השבן 3 בינה

סרכה אנדל אנדל לניסים וברים דיבארי

על הסיוע לזיכוי הרבים. שיוזכו בפרנסה טובה, רפואה שלמה, אושר ושלווה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה וירוו נחת ושלווה היוונים הגונים לילדיהם

סרכה אנדל לדיד וינינה שיער

על הסיוע לזיכוי הרבים. שיוזכו בפרנסה טובה, רפואה שלמה, אושר ושלווה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה ולרפואת מיכל ניצוצי בת נעמי

סרכה אנדל לכל מי שפחת דיבארי

זכות תרומתם שייברכו מפי עליון ובכל מילי דמיטס יאר הקבי"ה דרם ומזלם מתוך בריאות איתנה, פרנסה טובה ואושר לעיני מורי שלום בן מווי יחיא דמארי ז"ל לעיני שיי שלום ז"ל בן יהודה ונירה דמארי שיחיו

עשרים וארבע שנים משרדים

את שיעור התורה הגדול בתבל ארגון "אברהם יג"ל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח הנהגים 3 בינה בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בעי"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

כל הישועות והברכות

למי שפחת אבר"ל הייין שתמונו סעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף צ"ל לרפואת והצלחת כל ילדיהם חתניהם וכלותיהם, נכדיהם וכל משפחתם. שיוזכו בפרנסה טובה, אושר שלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה ולברכה וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם להבדיל לעיני מסעוד (אשר) בן ימין ורחל ז"ל

סרכה אנדל

כדינה אבטיביל שתזכה לשנים רבות טובות ונעימות באושר בפרנסה טובה, רפואה שלמה, ותרווה נחת מכל יוצאי חלציה עס בעלה מאיר

רפואה שלמה

למיכל יעני כלימ"כ יעני ילח בת נעמי חקבי"ה ישלח מזון ומרפא לרמי"ח אבריה ושסי"ה גידיה. יחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות

כל הישועות והברכות

לניסים וטובה כבורי שתמונו סעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף צ"ל שייברכו לרפואה שלמה ובכל מילי דמיטס ברוחניה ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלווה לרפואת חרד בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן לעיני משה בן סולטן ז"ל

סרכות ואיחולים

לשליטת אורכל מור לג'ה הולדת הַבֵּן יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויזיל כל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים וברכה לאיחולת מור ליהודה ורכמיית פוקס

סרכה אנדל

על הסיוע לזיכוי הרבים. שיוזכו לרפואה שלמה, בפרנסה טובה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה ולברכה, שירוו נחת מילדיהם, נכדיהם ומכל יוצאי חלציהם

סרכה אנדל ורסאה

מרכי"ה נאבן בן נורו חנה רחל ברכה בת מרים חסיה על הסיוע לזיכוי הרבים. שיוזכו בפרנסה טובה, רפואה שלמה, אושר ושלווה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה והצלחה לעשאלה ויילה נאמן שיירוו נחת ושלווה

רפואה שלמה

לזיכוי כבורי בת דבורה חקבי"ה ישלח מזון ומרפא לרמי"ח אבריה ושסי"ה גידיה. יחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות טובות עס בעלה ניסים

סרכה אנדל

על הסיוע לזיכוי הרבים. שיוזכו לרפואה שלמה, בפרנסה טובה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה ולברכה, שירוו נחת מילדיהם, נכדיהם ומכל יוצאי חלציהם

רפואה שלמה

ליהודה בלי"ה בן מרי וגורי" חקבי"ה ישלח מזון ומרפא לרמי"ח אבריו ושסי"ה גידיו. יחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות

מכירת ארבעת המינים

בבשרות מיהודת. בתרומים תימניים ולולבים חמודים בהשגחת הרב מחפוד מחירים מיוחדים מיכאל יעקב במצע תש"ח 12 בינה 050-6660878

לעיי הצנוע והענו

נחום שלמה בן ניסים ורחל ז"ל ט' תשרי פקידת שנתו

לעיי הצנוע והענו

אברהם כשר בן יצחק ורחל ז"ל טו' תשרי פקידת שנתו

לעיי הצנוע והענו

אסתר ובינא ננאית בן מרחה ורחמים ז"ל טו' תשרי פקידת שנתו

רפואה שלמה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל:

שלמה לארי בן מרים הייין אברהם נאמן בן מרים הייין ישראל פרגי רפאל בן מרים הייין שבת מוסאי בן נהיית הייין יאיר חיים בן דליה וסביח הייין אסתר אהרני בת גויה מנב"ת נהיית ישראלית בת שרה מנב"ת ריחן-רחל בת ג'יראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת לדיה הרוני בת מרי מנב"ת

לעיי הצנוע והענו

אברהם יגל בן רעות הייין יוסף אהרני בן ביבי הייין דוד דודי בן נרגס וזכריה הייין בסמת חבורה בת נורית מנב"ת חנה דודי בת שרה מנב"ת דינה מוסאי בת חנה מנב"ת דליה נסימה בת גוריג'ה מנב"ת בהטרי אישאן בן נובר מנב"ת דינה לזרי בת סולטנה מנב"ת מרדכי נאמן בן חנה וציון הייין

לעיי הצנוע והענו

לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתיח"ה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתיח"ה אברהם צברי בן יחיאל יהודה ז"ל יצחק צברי בן יחיאל יהודה ז"ל אבשלום יעקב בן חיים ושודיא ז"ל משה כבורי בן סולטן ואברהם ז"ל גיאני יעקובי בת גולשן ז"ל נעימה מצליח בת חביבה ז"ל

לעיי הצנוע והענו

אור-חיים מורנו בן יצחק ואסתר ז"ל יב' תשרי פקידת שנתו

לעיי הצנוע והענו

מרדכי לארי ז"ל בן שלמה שתיח"ה